

KIM BYŁ AARON?

AARON I JEGO SYNOWIE

KAPŁAŃSTWO AARONA I LEWITÓW

KS. DR ARTUR ALEKSIEJUK

KIM BYŁ AARON?

- Pochodził z rodu Lewiego, który był trzecim synem patriarchy Jakuba
- Jego tata miał na imię Amram, a mama Jokebed
- Był starszym bratem Mojżesza (był od niego trzy lata starszy), a jego siostrą była Miriam
- Żona Aarona miała na imię Eliszeba
- Aaron żył 1400 lat przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (p.n.e.)

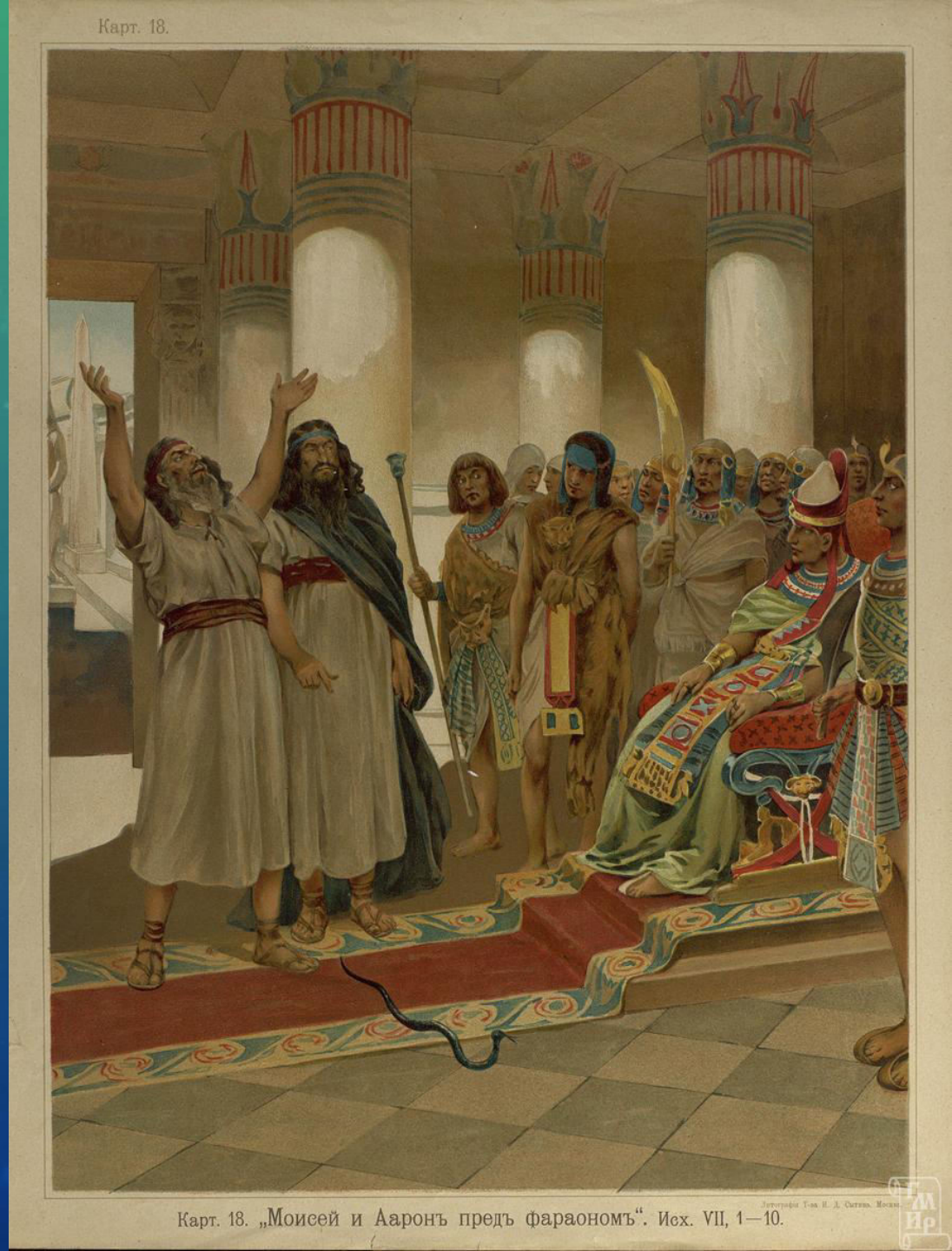
- Imię „Aaron” pochodzi z języka hebrajskiego
- Oznacza ono: “oświecony”, “mówca” lub “mieszkaniec gór” czy też “góra siły”
- Aaron miał dar mówienia, czyli umiał pięknie mówić, a ludzie chętnie go słuchali

- Kiedy Mojżesz wrócił do Egiptu, aby wyprowadzić stamtąd Izraelitów, poprosił Aarona, aby przemawiał za niego przed faraonem

  Bóg powiedział do Mojżesza: „Zamiast ciebie on [czyli Aaron] będzie mówić do ludu, on będzie twoimi ustami” (Wj 4, 16).

Dlaczego?

AARON – KAPŁANEM BOGA

- Wkrótce przed opuszczeniem Egiptu przez Izraelitów, Bóg nakazał i Mojżeszowi, i Aaronowi, aby corocznie obchodzono święto Paschy (hebr. Pesach) na pamiątkę tego wydarzenia.
- Gdy Izraelici dotarli pod Górę Synaj, czyli tam, gdzie otrzymali Przykazania Boże - **DEKALOG**, zgodnie z poleceniem Boga Aaron został ustanowiony kapłanem.

BUNT KORACHA

- Niektórym osobom nie podobało się w jaki sposób Mojżesz i Aaron służą Bogu
- Byli złośliwi i zazdrośni i zaczęli buntować innych
- Byli to Korach, Datan i Abiram
- Udało się im zbuntować 254 osób

„Korach, (…) oraz Datan i Abiram, (…) powstali przeciw Mojżeszowi, a wraz z nimi 254 mężów spośród Izraelitów, książąt społeczności, przedstawicieli ludu (…). Połączyli się razem przeciw Mojżeszowi i Aaronowi i rzekli do nich: «Dość tego, gdyż cała społeczność, wszyscy są świętymi i pośród nich jest Pan; dlaczego więc wynosicie się ponad zgromadzenie Pana?»” (Lb 16, 1-3)

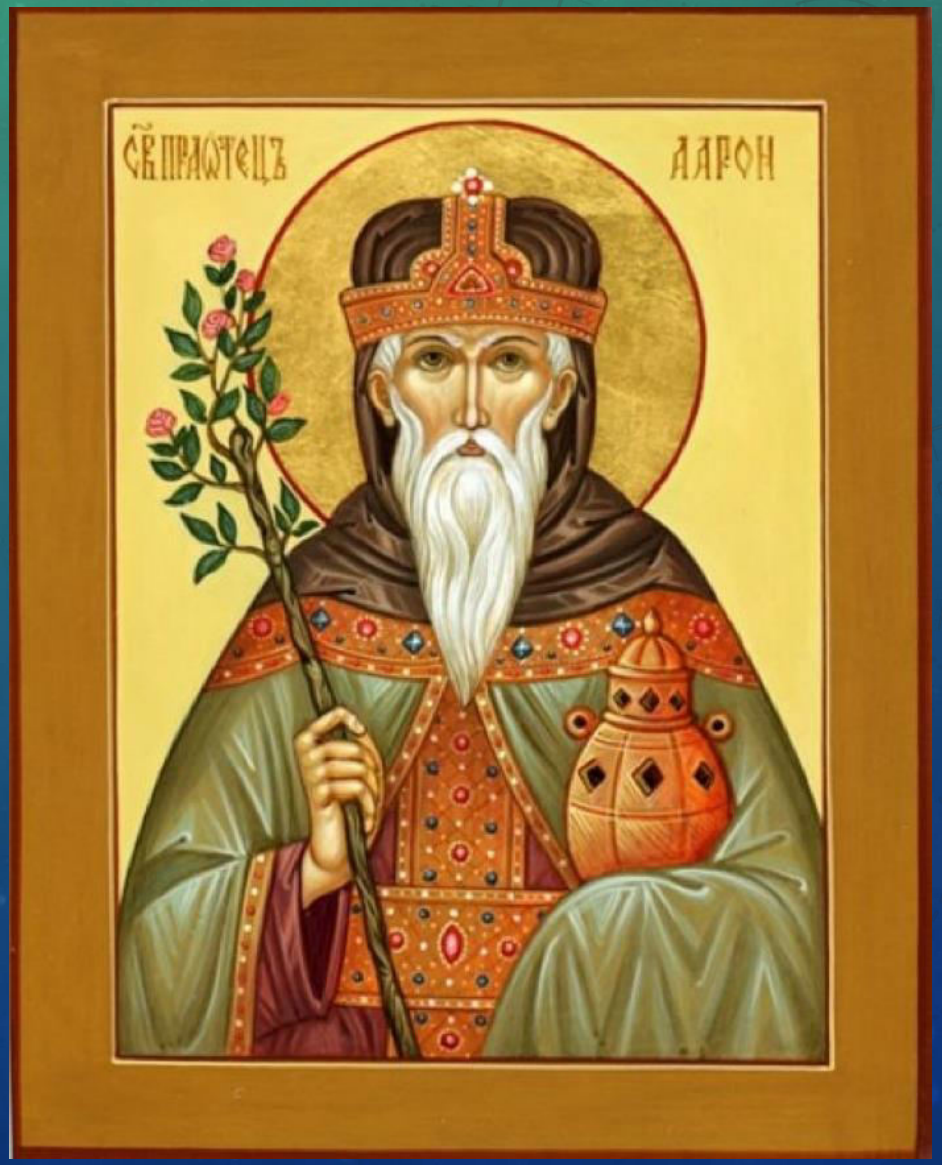
- Korach i jego zwolennicy, którzy zbuntowali się przeciw Mojżeszowi i Aaronowi, zostali ukarani przez Boga.
- Pod ich nogami rozstąpiła się ziemia i spadł na nich ogień z nieba i wszyscy zginęli, razem ze swoimi rodzinami.

„Ziemia otworzyła swoją paszczę i pochłonęła ich razem z ich rodzinami, jak również ludzi, którzy połączyli się z Korachem, wraz z całym ich majątkiem. Wpadli razem ze wszystkim, co do nich należało, żywcem do szeolu, a ziemia zamknęła się nad nimi. Tak zniknęli spośród społeczności” (Lb 16, 32-33)

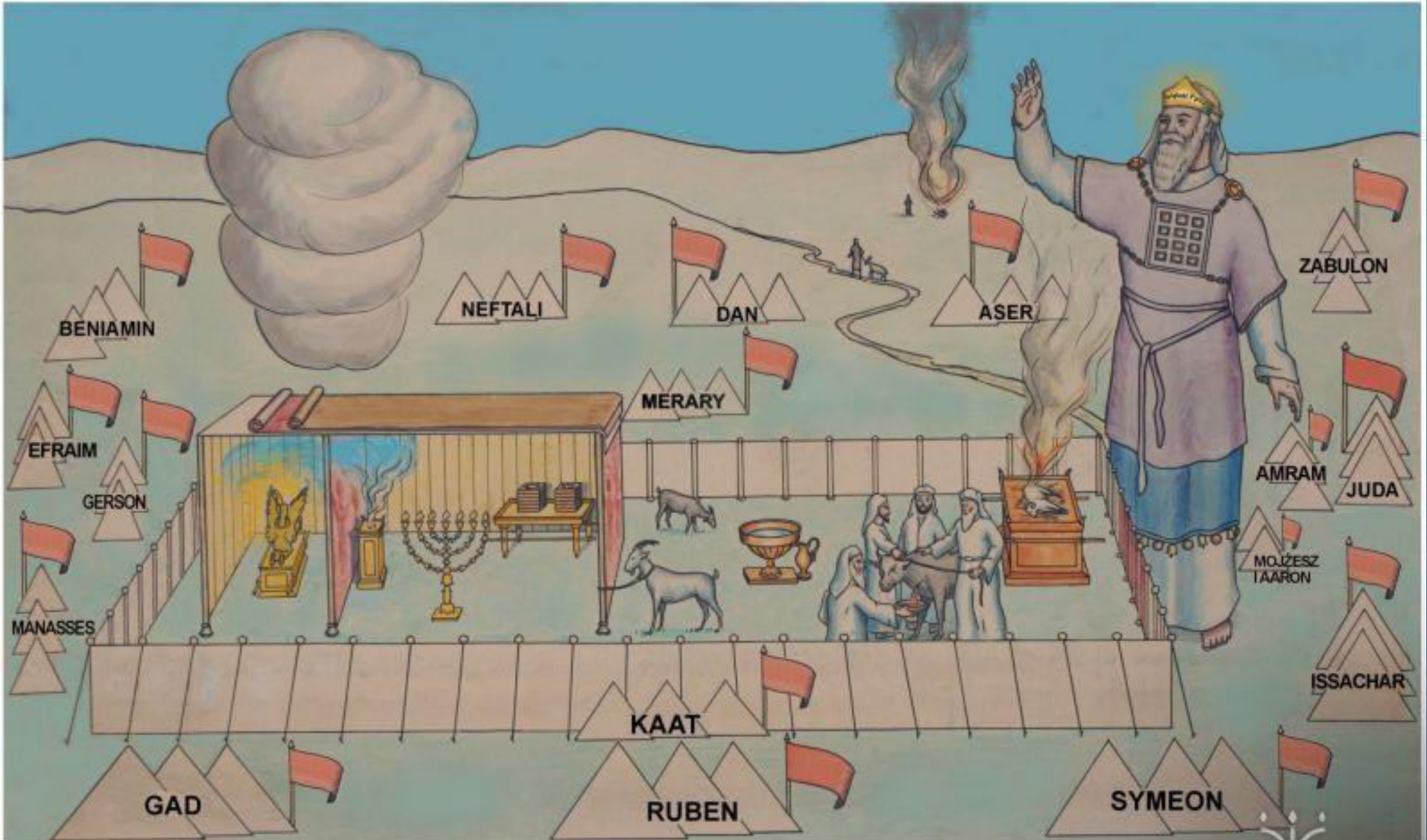
AARON – ARCYKAPŁANEM BOGA

„Powiedział znowu Pan do Mojżesza: «Przemów do Izraelitów i weź od nich po lasce, po lasce od każdego pokolenia, (…) razem lasek dwanaście. Wypisz imię każdego na jego lasce, a na lasce lewitów wypisz imię Aarona. (…) Połóż je w Namiocie Spotkania przed [Arką] Świadectwa, gdzie się z tobą spotykam. Laska męża, którego obrałem, zakwitnie i uciszę szemranie Izraelitów, które się podniosło przeciwko wam». I oznajmił to Mojżesz Izraelitom. Dali mu więc wszyscy ich książęta po lasce (…). Pośród nich była również laska Aarona. **(…)** Gdy następnego poranka wszedł Mojżesz do Namiotu Spotkania, zobaczył, że zakwitła laska Aarona z pokolenia Lewiego: wypuściła pączki, zakwitła i wydała dojrzałe migdały. Następnie Mojżesz wyniósł wszystkie laski od Pana do wszystkich Izraelitów; zobaczyli, i każdy odebrał swoją laskę. A Pan rzekł do Mojżesza: «Połóż laskę Aarona z powrotem przed [Arką] Świadectwa, by się przechowała jako znak przeciw zbuntowanym. Zakończ w ten sposób ich szemranie przede Mną, aby nie poginęli». I uczynił tak Mojżesz, postępując według nakazu Pana” (Lb 17, 16-26)

- Laska Aarona była przechowywana w Arce Przymierza, wraz z dwoma tablicami Dziesięciu Przykazań, które otrzymał Mojżesz, i naczyniem z manną, którą Bóg karmił ludzi na pustyni.
- Arka Przymierza znajdowała się w Namiocie Spotkania, w miejscu zwanym Święte Świętych, gdzie kapłan mógł wychodzić tylko jeden raz w roku, w Dzień Przebłagania (Jom Kippur)

BENIAMIN
NEFTALI
DAN
ASER
ZABULON
MERARY
EFRAIM
GERSON
AMRAM
JUDA
MOJŻESZ
I AARON
MANASSES
ISSACHAR
KAAT
GAD
RUBEN
SYMEON

PIERWSI KAPŁANI W SŁUŻBIE BOGU

- Pierwszym kapłanem (hebr. *kohen*) w Izraelu został Aaron, zgodnie z poleceniem Boga
- Poświecenia Aarona na arcykapłana dokonał Mojżesz (namaścił go świętym olejem)
- Kapłanami zostali także synowie Aarona – Nadab, Abihu, Eliezer i Itamar

- Kapłanami mogli być tylko mężczyźni z rodu Lewiego – tzw. lewici
- Kapłani składali Bogu ofiary, udzielali błogosławieństw, modlili się za lud, pełnili funkcje sędziów, a często także lekarzy
- Życie kapłanów regulowały bardzo srogie i szczegółowe przepisy

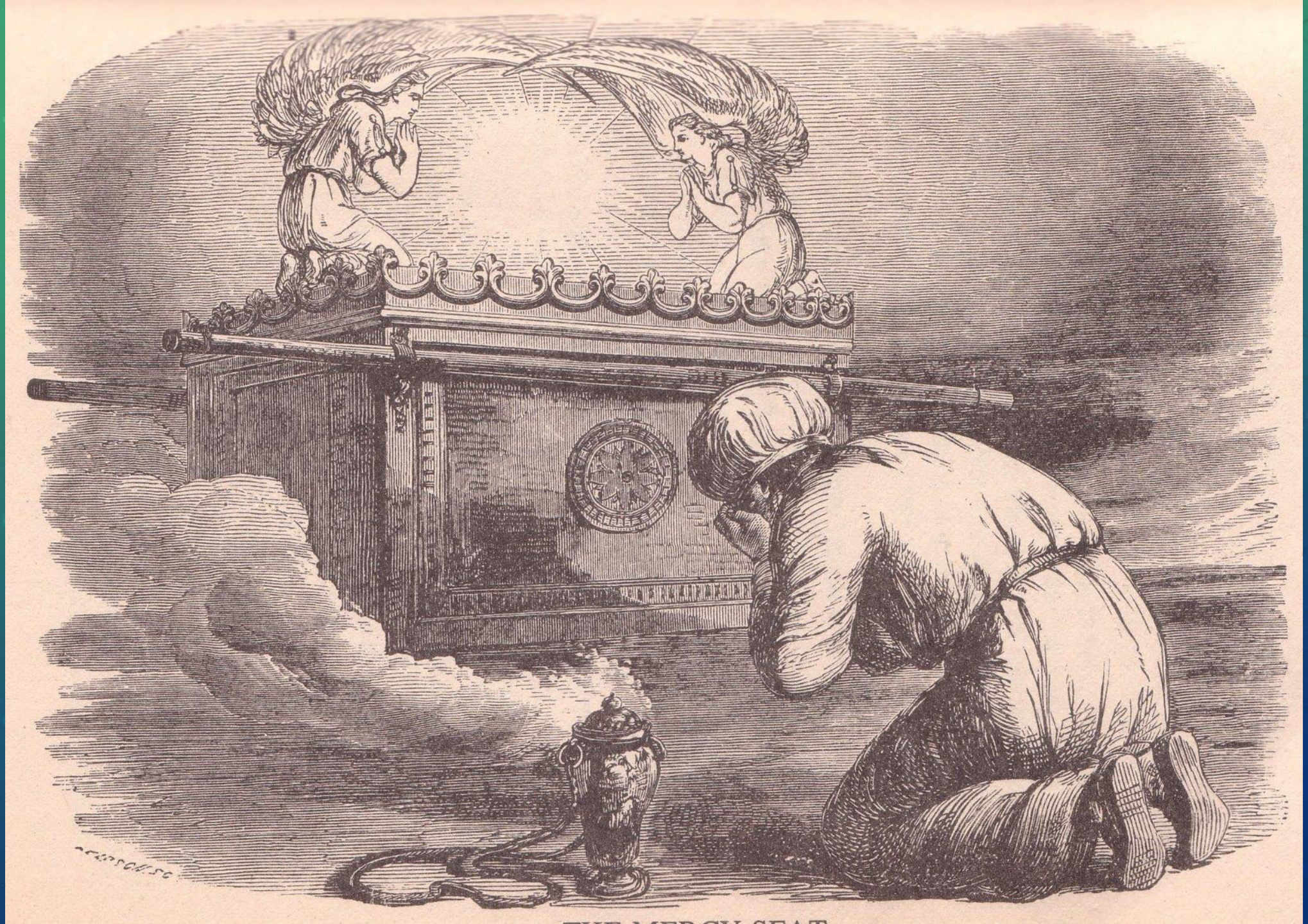

SKŁADANIE OFIAR PRZEZ ARCYKAPŁANA

(Altar of burnt-offering.)

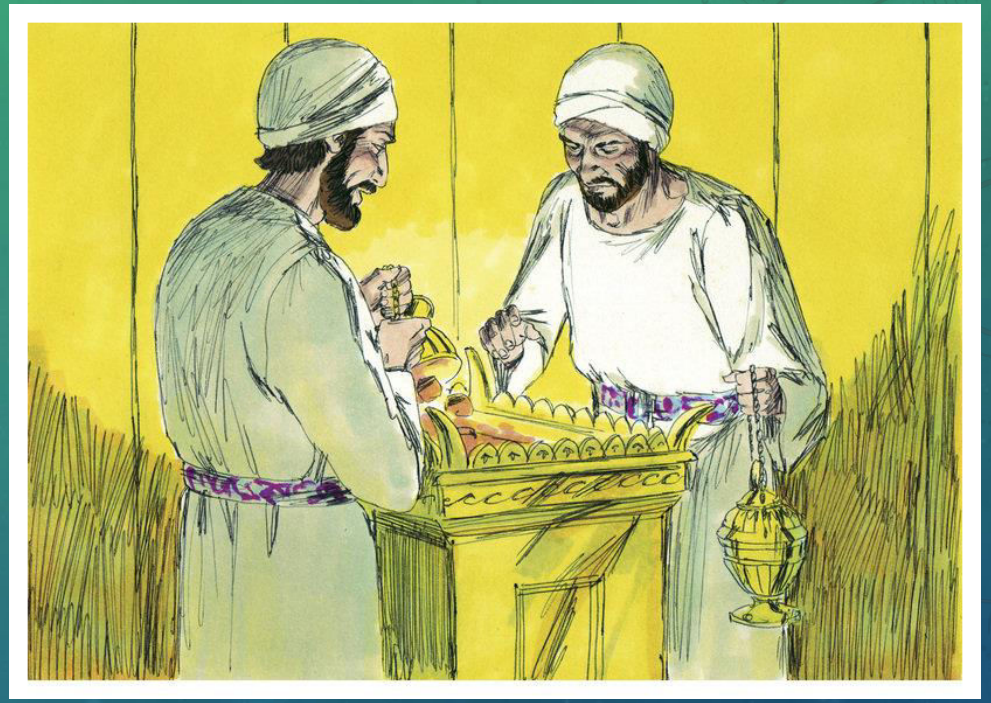

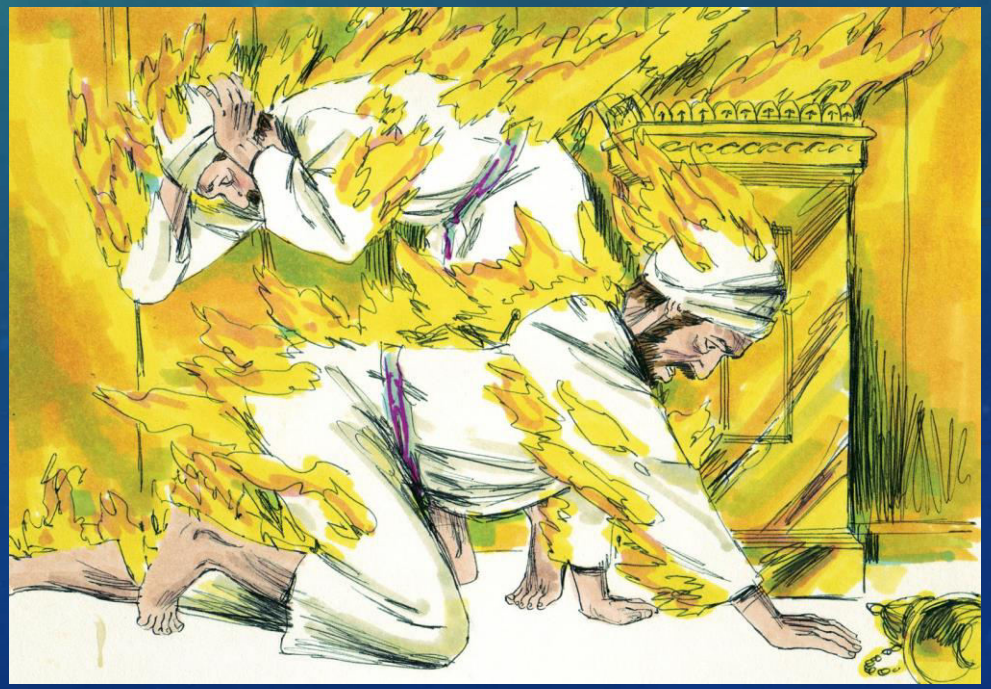
THE MERCY SEAT

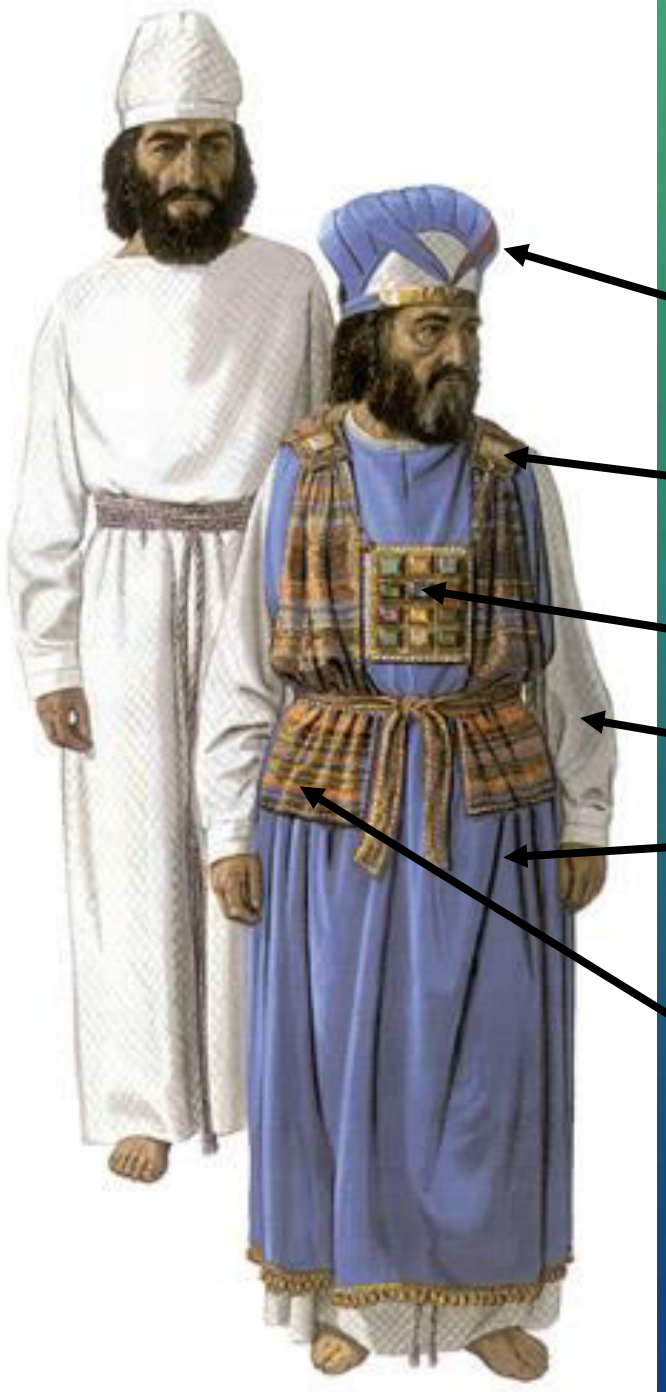
SYNOWIE AARONA

- Synami Aarona, którzy zostali kapłanami, byli Nadab, Abihu, Eliezer i Itamar.
- Pewnego razu Nadab i Abihu, składając ofiarę, zrobili to nieprawidłowo
- Spotkała ich za to kara – ponieśli śmierć.

  „Nadab i Abihu, synowie Aarona, wzięli każdy swoją kadzielnicę, nabrali do niej ognia, włożyli na niego kadzidło i ofiarowali przed Panem ogień inny, niż był im nakazany. Wtedy ogień wyszedł od Pana i pochłonął ich. Umarli przed Panem” (Kpł 10, 1-2).
- Po ich śmieci, służbę w Namiocie Spotkania pełnili Eliezer i Itamar

UBIÓR KAPŁANA I ARCYKAPŁANA

Składał się z ośmiu części

1) Turban (nakrycie głowy) z diademem, gdzie napisano „Poświęcony JHWH”, czyli jedynemu Bogu
2) Naramienniki (z onyksu), na których wyryte były imiona 12 pokoleń Izralea (po 6 na każdym)
3) Napierśnik Sądu (12 kamieni – 12 pokoleń Izraela)
4) Tunika (biała, z lnu)
5) Okrycie wierzchnie – Me’il (z wełny farbowanej na kolor błękitny, u dołu były złote dzwoneczki i frędzle koloru niebiesko-fioletowo-czerwonego)
6) Efod – szata utkana ze złotych nici, fioletowej i czerwonej purpury, karmazynu oraz bisioru, wraz z przepaską
7) Spodnie, pod tuniką
8) Pas, pod tuniką

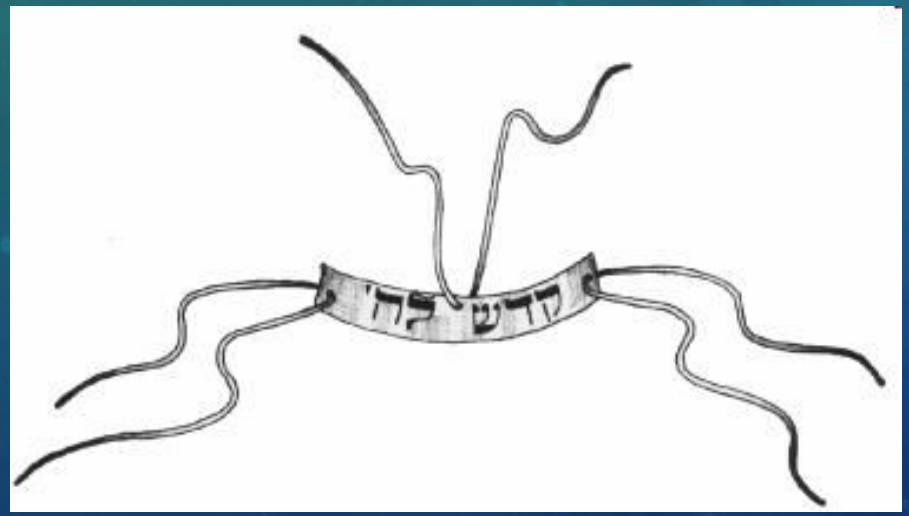

שמעון
יהודה
זבולון
דן
אשר
בנימן
ראובן
לוי
יששכר
נפתלי
גד
יהוסף

קדש לה'

SYMBOLIKA SZAT KAPŁAŃSKICH

- Błękit (niebieski) – sprawiedliwość i wierność
- Purpura (fiolet) - moc i władza
- Czerwień – krew, miłość
- Biel – światło, czystość, mądrość
- Złoto – służba Bogu

PIERWSZA ŚWIĄTYNIA

- Do czasu zbudowania pierwszej świątyni, Arka Przymierza znajdowała się w Namiocie Spotkania, w miejscu najświętszym, zwanym Święte Świętych
- Kiedy król Dawid zdobył Jerozolimę i założył królestwo Izraela, sprowadził tam Arkę Przymierza (ok. 1000 p.n.e.)

- Król Dawid chciał wybudować świątynię dla Boga, ale Bóg mu na to nie pozwolił.
  Dlaczego?
- Bóg powiedział, ustami proroka Natana, że świątynię Bogu wybuduje jego syn Salomon, który zostanie królem po jego śmierci

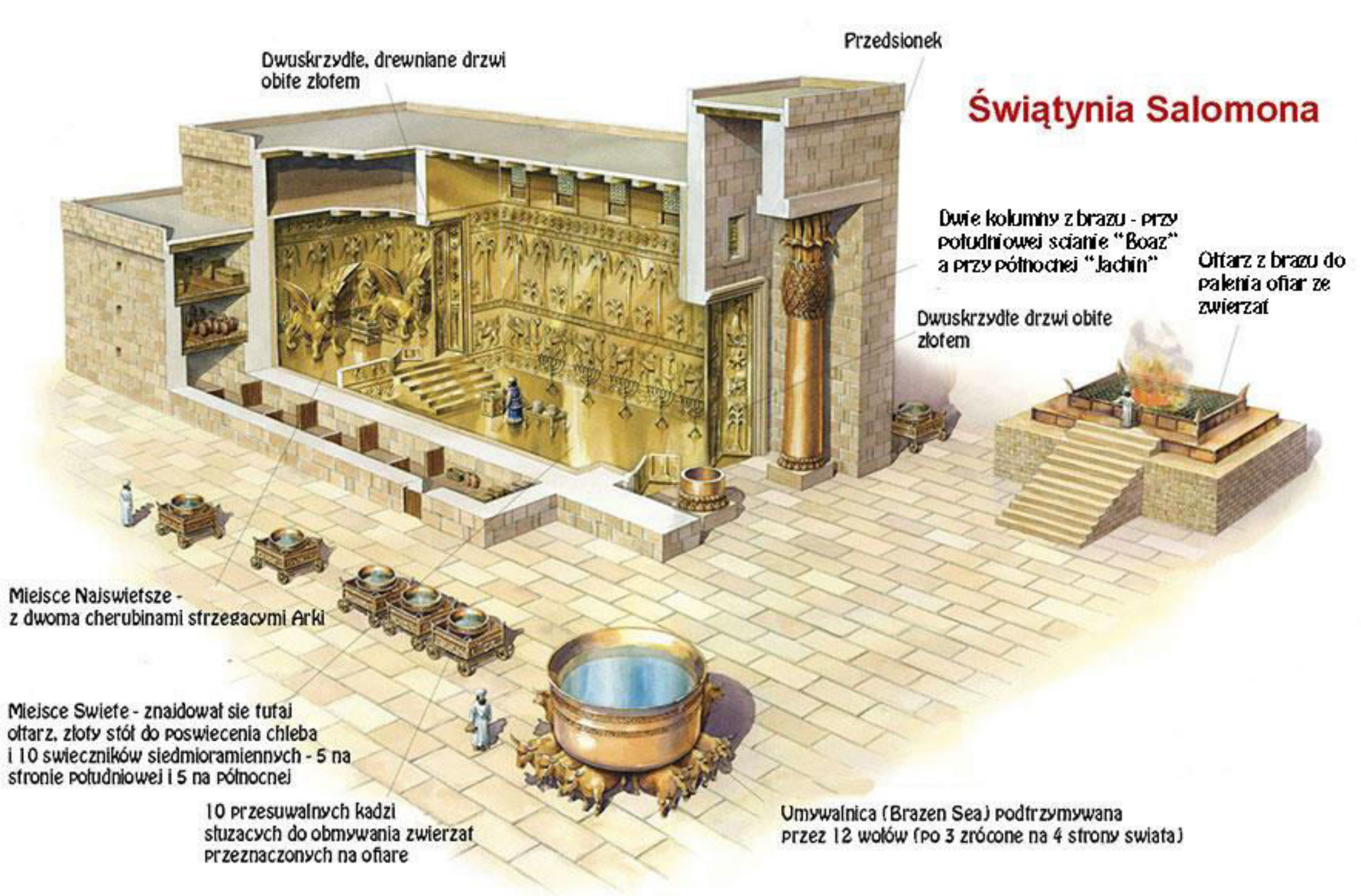
  Jak przyjął to Dawid?

- Po śmierci króla Dawida na tron Izraela wstąpił jego syn **Salomon**
- Salomon był bardzo mądrym królem
- Budowę Świątyni Salomon rozpoczął w roku 968 p.n.e.
- Świątynię budowano przez **sześć lat** i zakończono w roku 962 p.n.e.
- Opis budowy Świątyni Salomona możemy przeczytać w Biblii w *Pierwszej Księdze Królewskiej* (rozdziały 6 i 7) oraz w *Drugiej Księdze Kronik (*rozdziały 3 i 4)

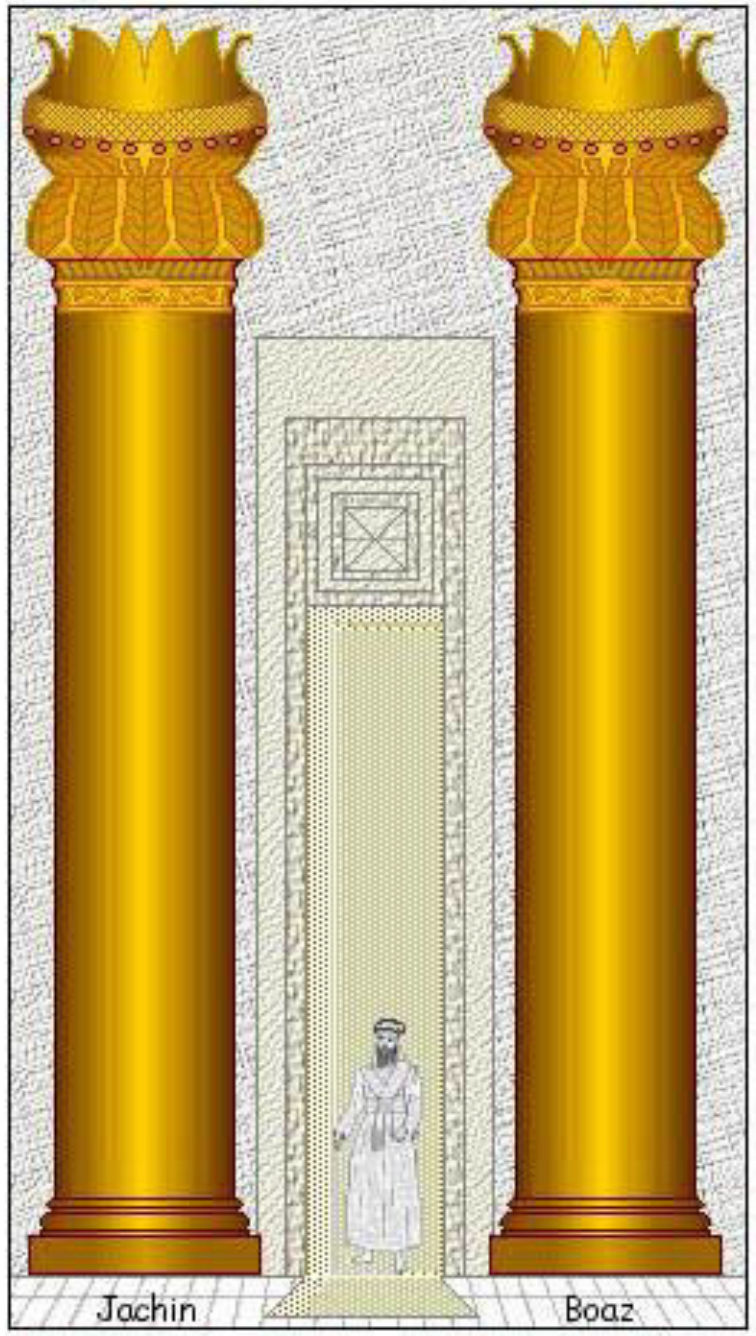

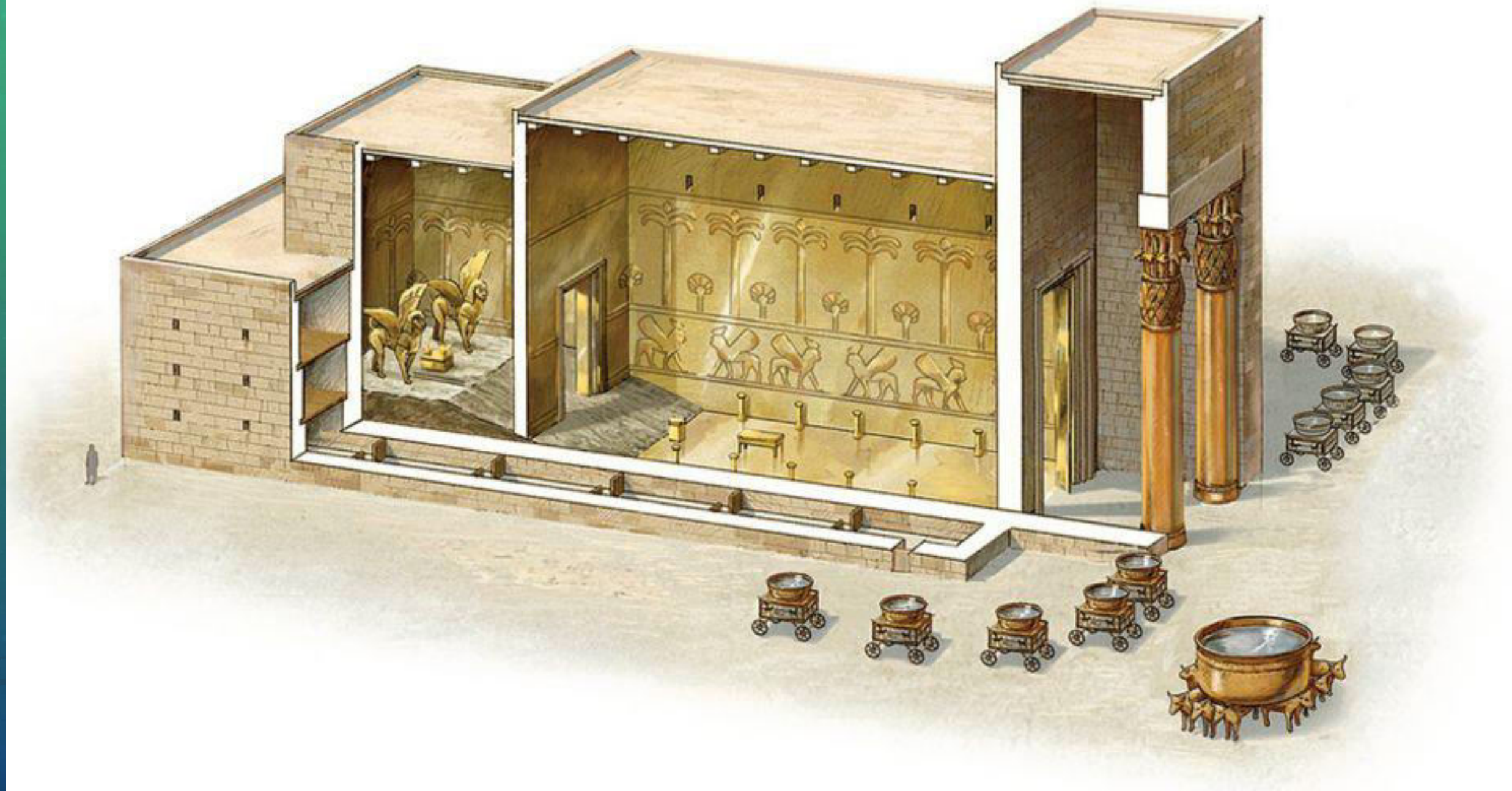
- Świątynia składała się z trzech części: przedsionka (*ulam*), miejsca świętego (*hechal*) i miejsca najświętszego (*dewir*).
- Budowla miała szerokość ok. 8,5 metra, a długość ok. 30 metrów.
- Do przedsionka świątyni wschodzono przez wielkie drewniane podwójne drzwi.
- Pomiędzy przedsionkiem a miejscem świętym wznosił się mur.
- Pomiędzy miejscem świętym a miejscem najświętszym również znajdowała się ściana z desek cedrowych (1 Krl 6, 16) i wielka zasłona „z fioletowej purpury, szkarłatu, karmazynu i bisioru” (2 Krn 3, 14).

Świątynia Salomona
Przedsionek
Dwuskrzydłe, drewniane drzwi obite złotem
Dwie kolumny z brązu - przy południowej ścianie "Boaz" a przy północnej "Jachin"
Ołtarz z brązu do palenia ofiar ze zwierząt
Dwuskrzydłe drzwi obite złotem
Miejsce Najświętsze - z dwoma cherubinami strzegącymi Arki
Miejsce Święte - znajdował się tutaj ołtarz, złoty stół do poświęcenia chleba i 10 świeczników siedmioramiennych - 5 na stronie południowej i 5 na północnej
10 przesuwalnych kadzi służących do obmywania zwierząt przeznaczonych na ofiarę
Umywalnica (Brazen Sea) podtrzymywana przez 12 wołów (po 3 zrócone na 4 strony świata)

- Przed przedsionkiem stały dwie kolumny z brązu. Nosiły one nazwy: Jakin (hebr., JHWH utwierdził) i Boaz (hebr., w Nim moc).
- Wokół świątyni znajdował się dziedziniec, który podzielono na dziedziniec zewnętrzny i wewnętrzny.
- Dziedziniec był otoczony murem.
- Dziedziniec zewnętrzny włączał w obręb świątyni pałac królewski.
- Na dziedzińcu zewnętrznym zbierał się lud.
- Dziedziniec wewnętrzny przeznaczony był tylko dla kapłanów.
- Lud nie miał dostępu do świątyni

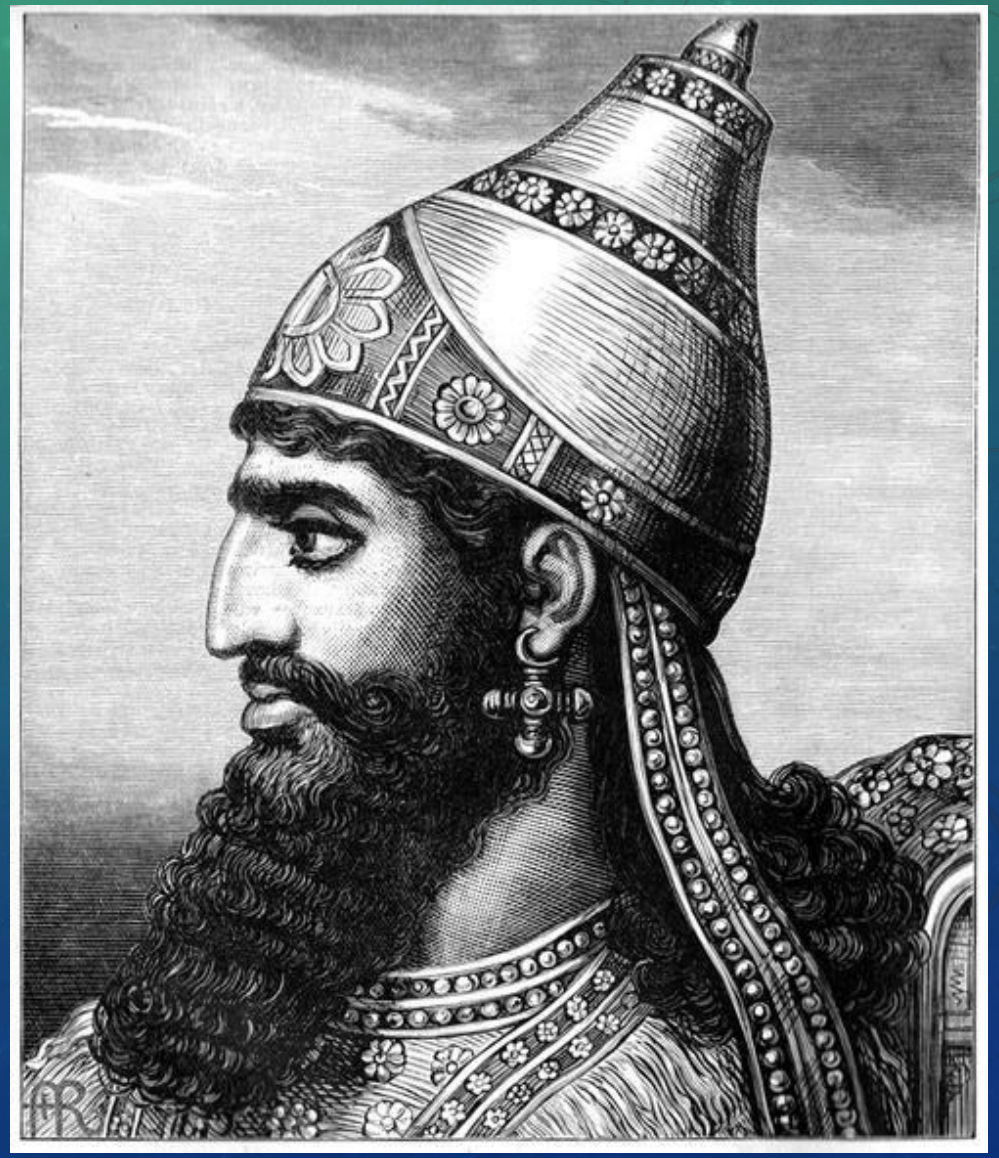

The bronze pillars before the porch of Solomon's Temple. On the right was Jachin; on the left Boaz – *I Kings 7:21*

- Świątynia zbudowana przez Salomona istniała prawie 400 lat.
- W 586 r. p.n.e. świątynia została ograbiona i zburzona przez króla babilońskiego Nabuchodonozora II.

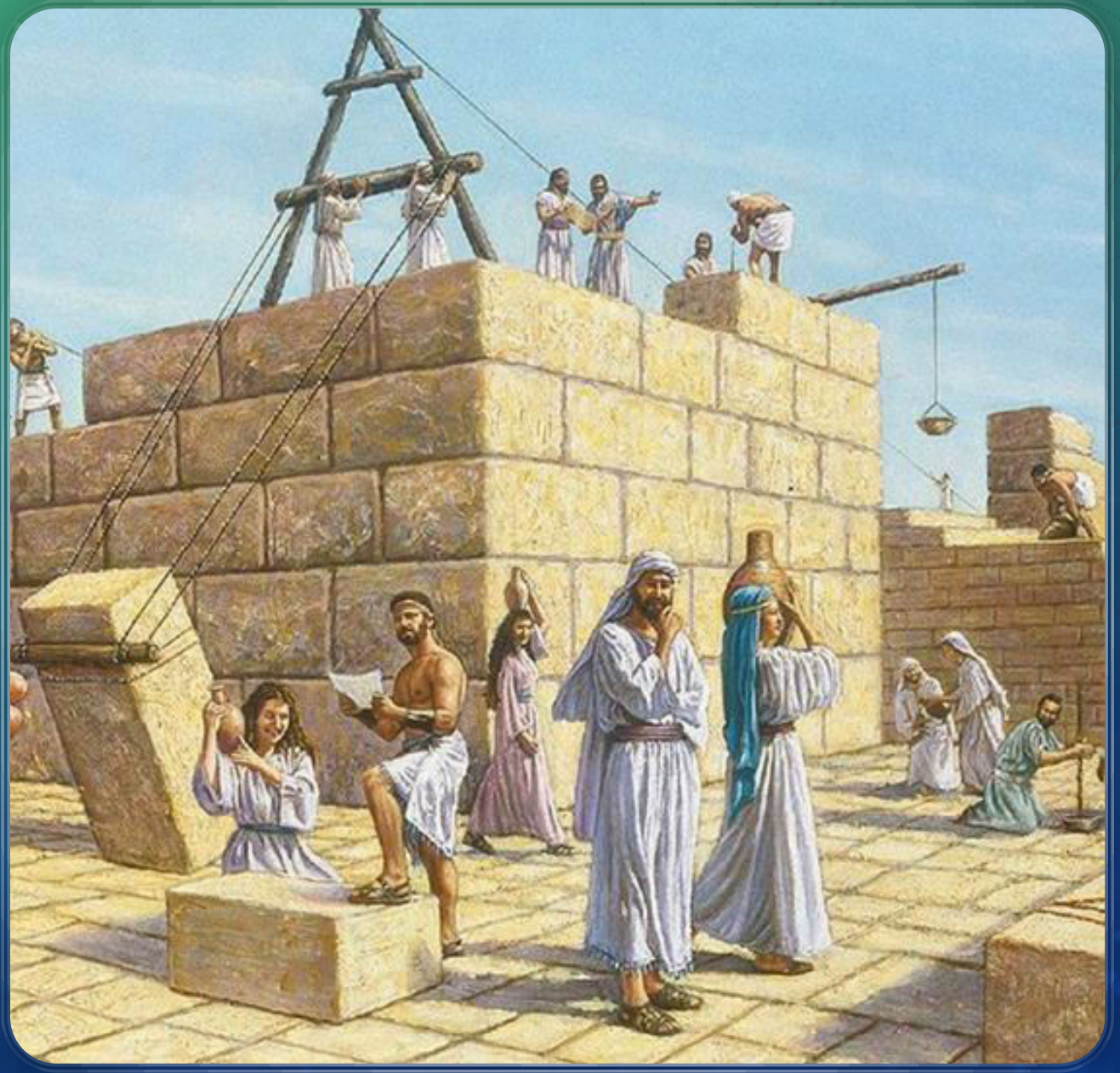

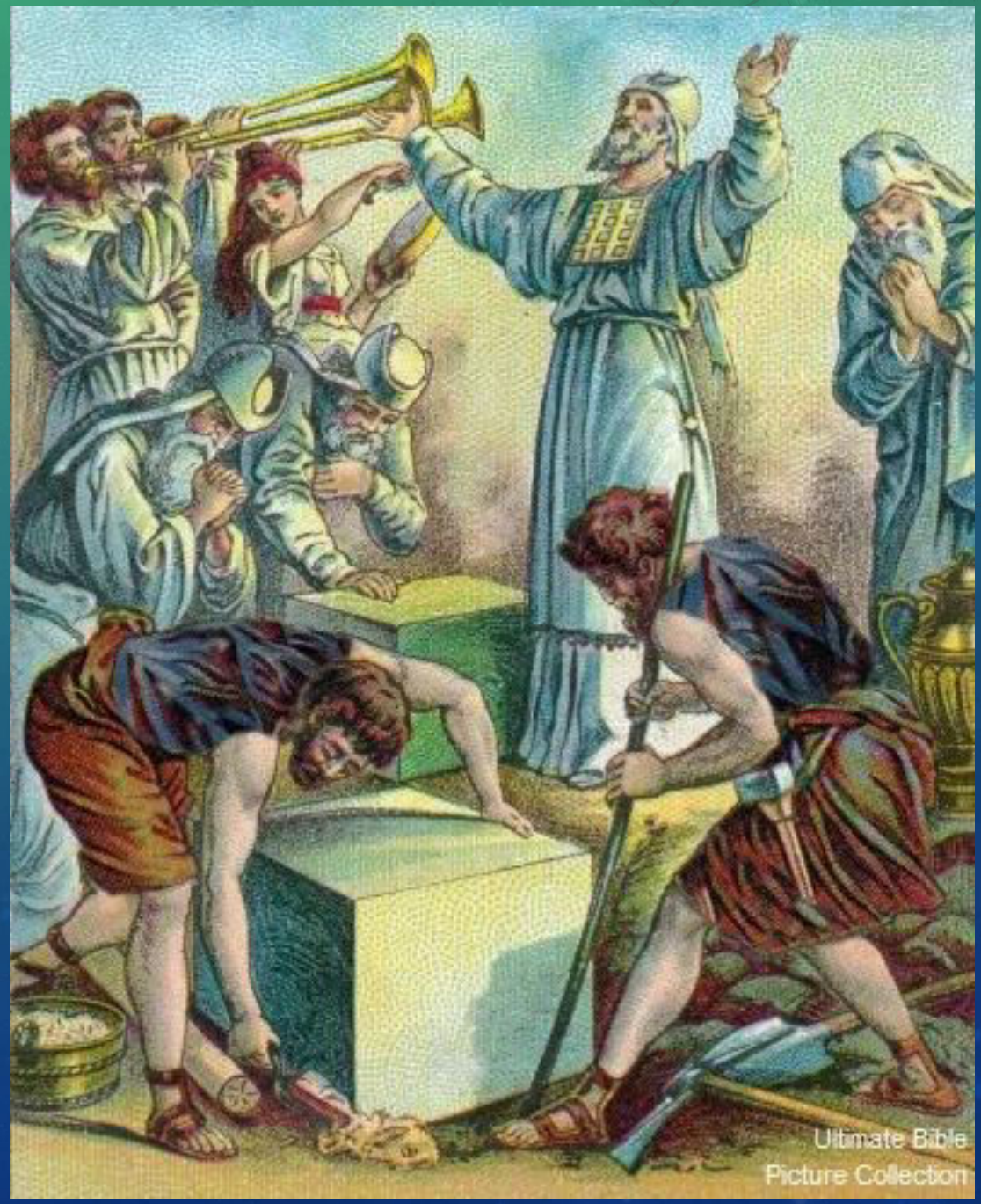
- Jerozolima została zniszczona, a jej mieszkańcy zostali wzięci do niewoli i zabrano ich do Babilonii
- Zburzenie świątyni i niewola były karą Bożą za grzechy i nieposłuszeństwo Bogu

ODBUDOWA ŚWIĄTYNI

- Po 50 latach, czyli w 538 roku p.n.e. król babiloński Cyrus, pozwolił Izraelitom wrócić do Jerozolimy i odbudować świątynię
- Zwrócił im także święte przedmioty zrabowane przez Nabuchodonozora
- Odbudowy świątyni w Jerozolimie dokonała grupa, która wróciła pod wodzą **Zorobabela**.

- Zorobabelowi towarzyszył arcykapłan Jozue.
- Świątynię odbudowywano na miejscu i na wzór świątyni Salomona.
- Poświęcenia dokonano ok. roku 516 p.n.e., czyli budowano ją 22 lata.

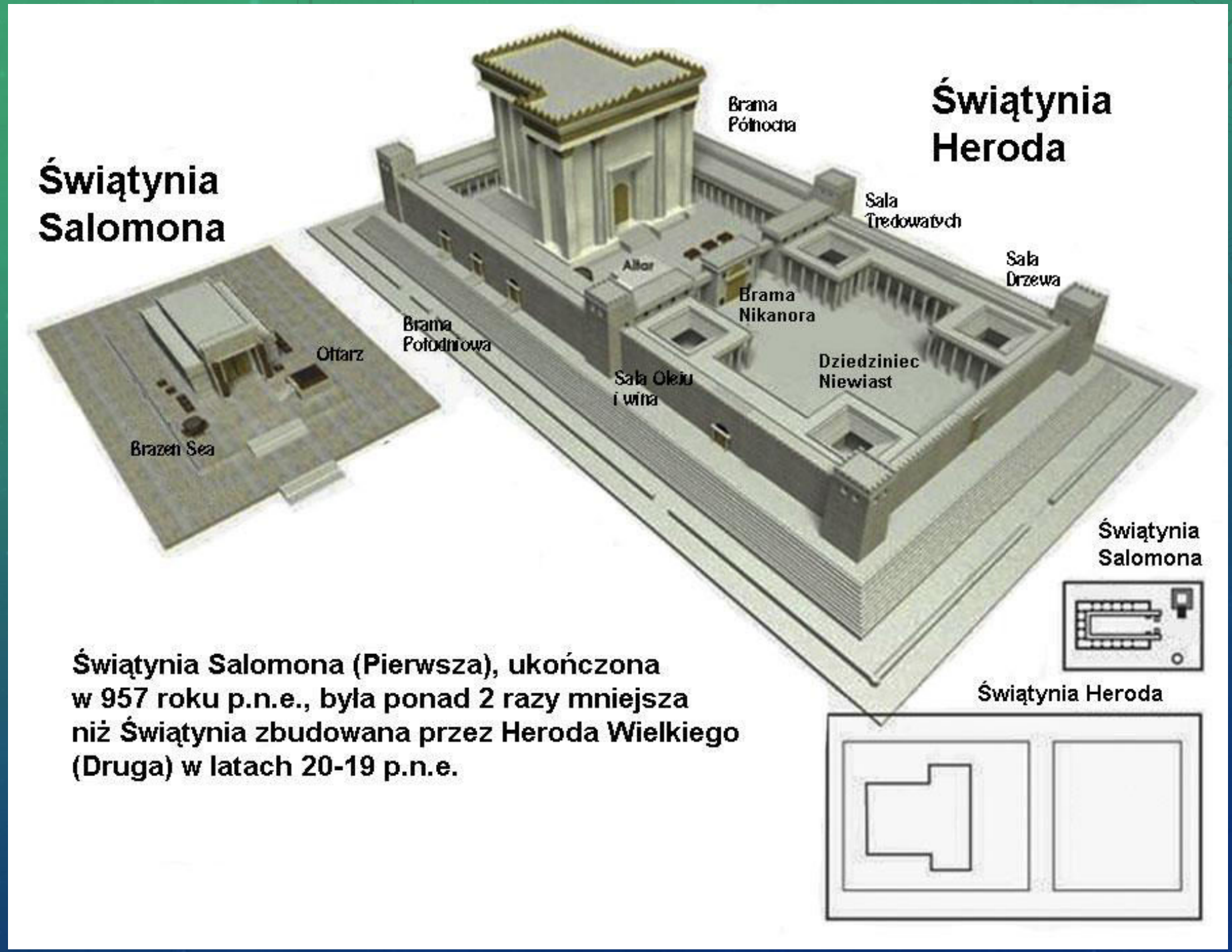

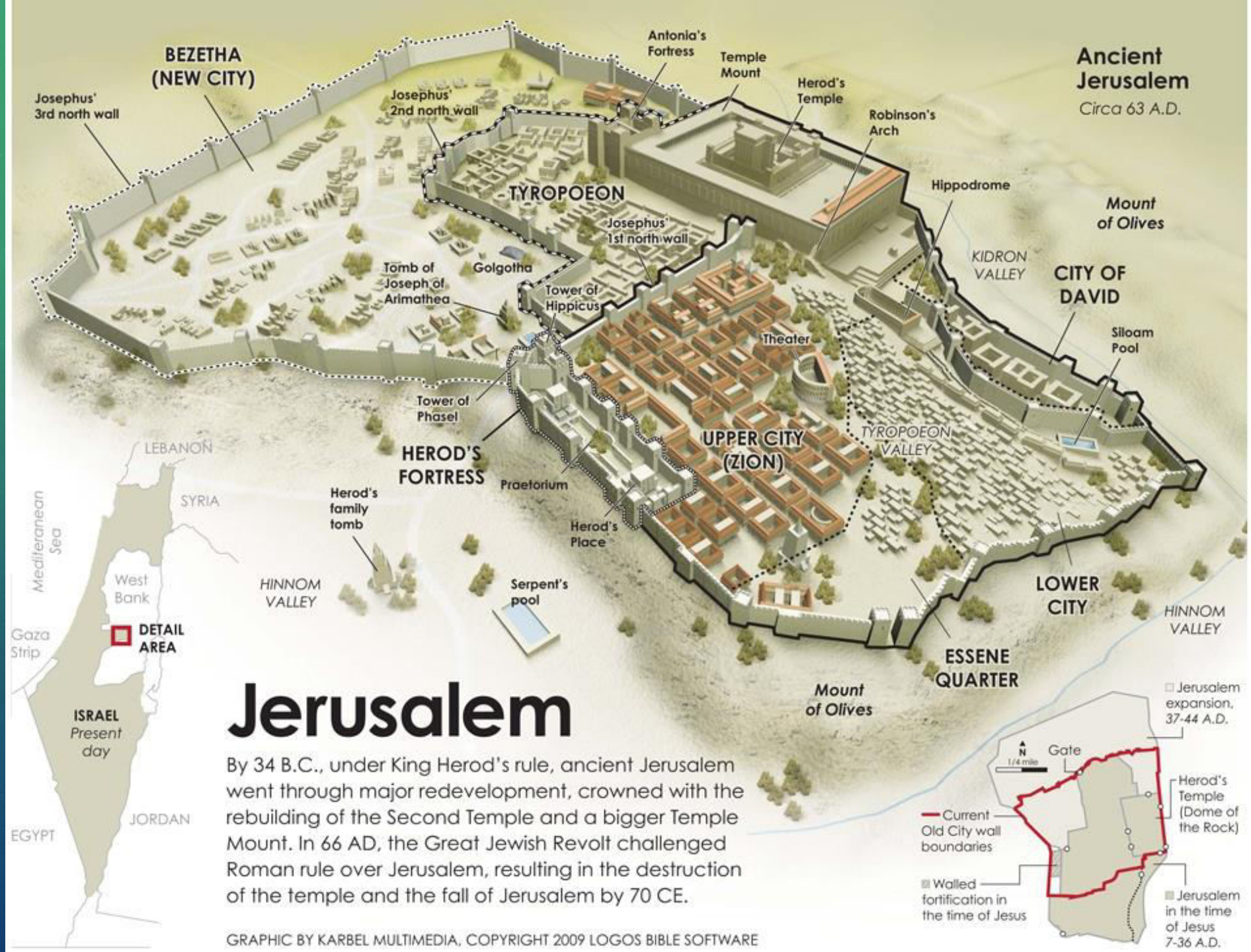
ŚWIĄTYNIA HERODA WIELKIEGO

- Rozbudowa świątyni zbudowanej przez Zorobabela została zapoczątkowana przez króla Heroda Wielkiego w latach 20 – 19 p.n.e.
- Poświęcenia nowej świątyni dokonano w roku 10 p.n.e.
- Wszystkie prace zakończyły się dopiero w roku 64, zapanowania króla Argyppy II
- Świątynia Heroda powstawała zatem przez ponad 80 lat.
- W tej świątyni modlił się Pan Jezus.

Świątynia Salomona (Pierwsza), ukończona w 957 roku p.n.e., była ponad 2 razy mniejsza niż Świątynia zbudowana przez Heroda Wielkiego (Druga) w latach 20-19 p.n.e.

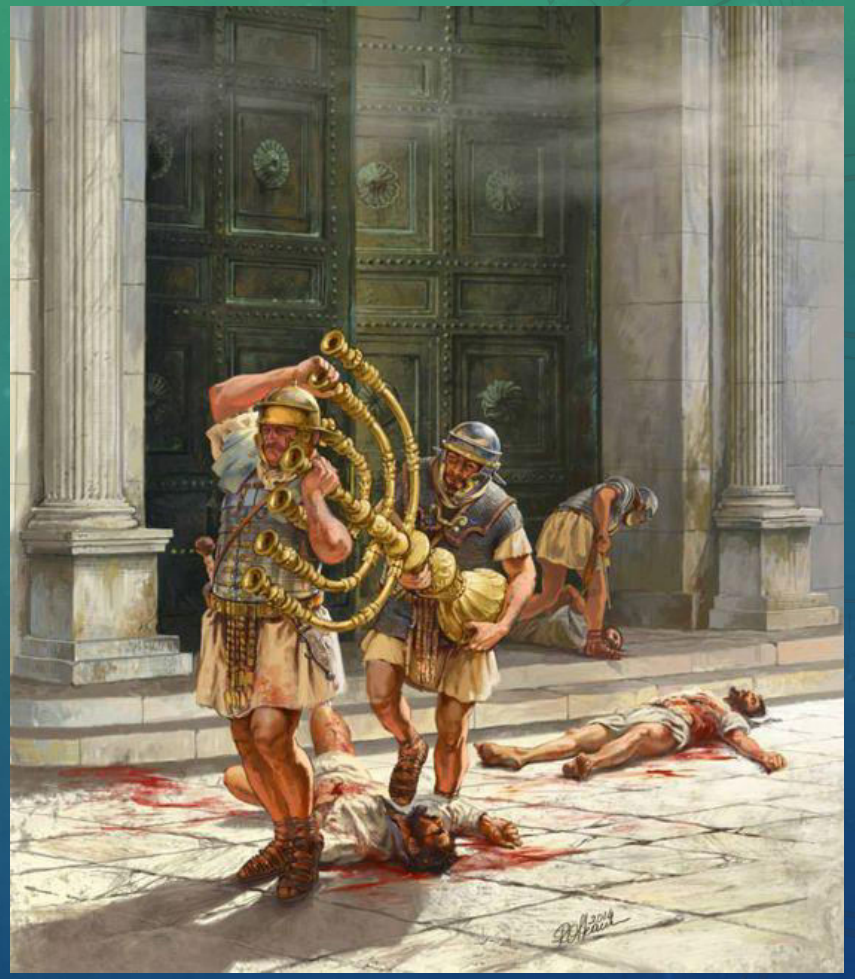

Jerusalem

By 34 B.C., under King Herod's rule, ancient Jerusalem went through major redevelopment, crowned with the rebuilding of the Second Temple and a bigger Temple Mount. In 66 AD, the Great Jewish Revolt challenged Roman rule over Jerusalem, resulting in the destruction of the temple and the fall of Jerusalem by 70 CE.

GRAPHIC BY KARBEL MULTIMEDIA, COPYRIGHT 2009 LOGOS BIBLE SOFTWARE

- Świątynia Heroda została zburzona przez Rzymian w roku 70
- Rzymianie zburzyli też całą Jerozolimę i wypędzili stamtąd żydów
- Świątynia nie została nigdy odbudowana

- Obecnie na miejscu, gdzie była świątynia, znajduje się meczet ze złotą kopułą, zbudowany przez sułtana Omara w 691 roku

Jedną pozostałością po dawnej świątyni jest tzw. **Ściana Płaczu**

